
[2021-65-RE](#)

Causa 2021-65-RE

(Miquel Prats i d'altres c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 440-2021. Recurs d'empara

Aute del 12 d'octubre del 2021

BOPA núm. 109, del 20 d'octubre del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'1 de setembre del 2021, per la representació processal dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Santiago De Rosselló Piera, Joan Cejudo Peña, Xavier Mayol González, Josep Lluís i Josep Antoni Rivero Carrizo, Esteve Garcia Garcia i Joana Reolid Castillo, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 8 de juny del 2021, dictat pel Tribunal de Corts, i contra l'aute de l'1 de juliol del mateix any, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants del "*dret a la tutela judicial efectiva o accés als òrgans judicials, i a obtenir d'aquesta una resolució fonamentada en dret, després d'haver seguit el procés degut, amb totes les degudes garanties*", i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades, acordant l'admissió a tràmit de la querella presentada i la seva corresponent instrucció als efectes processals escaients;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 19 de març del 2021, els processats del cas BPA van traslladar al fiscal general un escrit de denúncia respecte de fets susceptibles de ser perseguits comesos per terceres persones i que

serien similars o equivalents a aquells pels quals se'ls perseguia a ells.

1.2. El 27 de maig del 2021, els recurrents en empara van presentar una querella contra el Sr. Alfons Alberca Sanvicens, fiscal general, per la comissió del delictes d'omissió del deure de persecució de delictes (article 405 del Codi penal) i del delictes de prevaricació (article 372 del Codi penal), pel fet de no perseguir els delictes esmentats en el primer punt, de no efectuar cap actuació tendent a esbrinar la publicació de diversa informació relativa a la instrucció de la causa BPA, i de no actuar tan ràpidament en altres causes d'igual magnitud.

1.3. El 8 de juny del 2021, la magistrada ponent del Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual decidia no admetre a tràmit aquesta querella i arxivava les actuacions com a diligències indeterminades.

1.4. La representació processal dels recurrents va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, l'1 de juliol del 2021, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què desestimava aquest recurs i confirmava íntegrament l'aute del Tribunal de Corts.

1.5. L'1 de setembre del 2021, la representació processal dels recurrents ressenyats en l'encapçalament d'aquest aute va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 8 de juny del 2021, dictat pel Tribunal de Corts, i contra l'aute de l'1 de juliol del mateix any, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants del "*dret a la tutela judicial efectiva o accés als òrgans judicials, i a obtenir d'aquesta una resolució fonamentada en dret, després d'haver seguit el procés degut, amb totes les degudes garanties*".

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

- Els recurrents consideren que les resolucions que desestimen la seva querella, tant pel Tribunal de Corts, mitjançant la inadmissió a tràmit, com per la Sala Penal, mitjançant la desestimació del seu recurs d'apel·lació, són il·lògiques, arbitràries i irraonables per tal com admeten les seves argumentacions, i, per consegüent, vulneren els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

- Per recolzar el seu recurs d'empara exposen de nou l'argumentació detallada que ja van desenvolupar en l'escrit de querella i en el del recurs d'apel·lació, presentat davant la Sala Penal.

- Segons el seu parer, es consideren víctimes de discriminació i de desigualtat davant la llei i davant els poders públics amb una arbitrietat prohibida legalment, fet que contradiria les disposicions de la Constitució, concretament, els articles 1.2 i 6.

- A més, posen en relleu que encara que el seu interès personal a actuar en tant que perjudicats o ofesos no s'hagi reconegut, el seu dret a iniciar l'acció popular constituïnt-se en acusació particular, establert a l'article 15 del Codi de procediment penal, no ha estat tingut en compte, circumstància que deriva en la vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

- Per acabar, demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades, acordant l'admissió a tràmit

de la querella presentada i la seva corresponent instrucció als efectes processals escaients.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- Després d'analitzar el contingut dels articles 78 de la Llei qualificada de la Justícia i 14 del Codi de procediment penal, així com d'exposar la definició de la persona perjudicada o ofesa i del dany i de la ofensa, la Sala Penal conclou que els recurrents no són ofesos, ni directament, ni personalment pels suposats delictes que imputen al fiscal general.

- La Sala Penal considera que la seva situació no es troba en res afectada pel fet que altres persones, les quals suposadament haurien comès els mateixos actes que ells, siguin o no siguin perseguides, ni pel fet que altres causes es tramitin amb major o menor celeritat, amb més o menys processats o per més o menys delictes.

- Tampoc es poden considerar perjudicats dels delictes objecte de la querella, ja que no se'ls hi ha causat cap perjudici ni a nivell patrimonial, ni extra-patrimonial.

- Conclou que la suposada vulneració del principi d'igualtat davant la Llei per part del Ministeri Fiscal seria un perjudici col·lectiu, però en cap cas un perjudici personal directe.

- Per tant, la manca evident de legitimació activa per formular la querella és un motiu suficient per considerar que aquesta no pot prosperar.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. La interpretació de les lleis correspon a la jurisdicció ordinària i el recurs d'empara se circumscriu a la vulneració dels drets fonamentals establerts en els capítols III i IV del títol II de la Constitució.

3.3. Per tal de donar resposta als arguments dels recurrents continguts en el seu escrit d'empara i que es fonamenten en la pretesa vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, cal examinar si les decisions impugnades estan fonamentades en Dret, si deriven d'un raonament il·lògic, si són irraonables o si són arbitràries.

3.4. En aquest sentit, la Sala Penal confirma la decisió i l'argumentació de la magistrada del Tribunal de Corts i raona igualment de manera acurada sobre la manca de legitimació activa dels recurrents, fonamentant-se en la legislació aplicable i en la seva jurisprudència. Per tant, la desestimació del recurs d'apel·lació interposat pels recurrents no és ni il·lògica, ni irraonable, ni arbitrària.

3.5. Altrament, els recurrents addueixen també un tractament desigual davant la Llei i una discriminació. A més de destacar el fet que només és possible al·legar el principi d'igualtat dins d'accions legals. La discriminació plantejada no correspon als àmbits de discriminació continguts a l'article 6 de la Constitució. A més a més, aquest principi es troba al capítol I del títol II de la

Constitució i la seva vulneració eventual no pot fonamentar directament un recurs d'empara, el qual se circumscriu als drets establerts als capítols III i IV del títol II de la Constitució.

3.6. Finalment, convé assenyalar que la possibilitat de l'acció popular al·legada pels recurrents en empara no va ser expressament invocada davant la jurisdicció ordinària, quan la llei atorga a aquesta darrera el seguiment i el control d'aquest procediment davant seu, i en particular li atorga la cura de determinar si les infraccions plantejades són susceptibles d'haver-se produït. Per consegüent, no es pot retreure a la jurisdicció ordinària haver obstaculitzat un procediment no seguit pels recurrents, els drets fonamentals dels quals no han estat vulnerats per aquest fet.

3.7. Per consegüent, aquest recurs d'empara està mancat de contingut constitucional i ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-65-RE interposat per la representació processal dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Santiago De Rosselló Piera, Joan Cejudo Peña, Xavier Mayol González, Josep Lluís i Josep Antoni Rivero Carrizo, Esteve Garcia Garcia i Joana Reolid Castillo.

2. Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 d'octubre del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat